

og hvor god Grund han havde til sine pessimistiske Betragtninger over Finansministerens Beregninger i Fjor — han har her dokumenteret, hvor urigtigt det var, som den højtærede Minister forudsagde, og hvor rigtigt han selv skønnede — jeg maa dog tro, at det ærede Medlem regner for meget, naar han regner med et Underskud for indeværende Budgetaar paa 100—200 Mill. Kr.; jeg kan ikke tro, at det efter Finansministerens Meddelelser kan gaa op til mere end ca. 100 Mill. Kr. Men 100 Mill. Kr.s Underskud for indeværende Finansaar er ogsaa et højt Tal, og Spørgsmaalet er derfor: Hvorledes vil Kassebeholdningen kunne klare et saadant Underskudsaa? Her ved vi, hvorledes den højtærede Minister opfatter Kassebeholdningen, idet han som alle Finansministre deler den i den bundne Kassebeholdning og den likvide Kassebeholdning, og det er den likvide Kassebeholdning, som Finansministeren i Virkeligheden styrer med. Han sagde i Fjor: „at han til den likvide Kassebeholdning maa have Lov at regne, hvad der er anbragt i Banker og andre Pengeinstitutter paa Anfordring eller med kortere Opsigelsesfrist og ligeledes kortere midlertidige Udlaan samt Indtægtsrestancer minus Udgiftsrestancer“. Efter denne Definition fandtes der i Statskassen pr. 1. April 1920 220 likvide Millioner; efter den samme Definition fandtes der den 1. April 1921 42 likvide Millioner. Den likvide Kassebeholdning, den, som Ministeren efter sin Definition styrer med, er altsaa formindsket med 178 Mill. Kr., det vil sige, at den er gaaet ned med 72 Mill. Kr. mere, end Kassebeholdningen som Helhed er blevet formindsket. Hvad er nu Forklaringen herpaa? Forklaringen er for det første den simple, at foruden de 106 Mill. Kr., som er udbetalt af Kassebeholdningen, er 72 Mill. Kr. gaaet over fra at have været likvide til at være bundne. Af Statsregnskabs-Opgørelsen fremgaar det, at Ministeren har frigjort 24 Mill. Kr. ved Realisation paa sin Varekonto. Omtrent disse 24 Mill. Kr. har han bundet paa anden Maade, idet de forskellige Udlaan er forøget med 11 Mill. Kr., og han desuden har købt Værdipapirer for 11 Mill. Kr. Da nu Ministeren gentagne Gange saa stærkt har betonet Nødvendigheden af at have likvide Beholdninger, er det klart, at han ikke har købt Værdipapirer uden Grund, og jeg formoder derfor, at de Værdipapirer, der er købt for de 11 Mill. Kr., er de sønderjydske Kreditforeningsobligationer, som Staten besluttede sig til at

overtage for at støtte Kreditvæsenet dernede. Med Hensyn til Udlaanene vil jeg gerne spørge Ministeren, om han regner dem for at høre til dem, som paa kort Frist kan vende tilbage. Efter Statsregnskabet — naar man finder det Sted, hvor det er opført, for alting er jo skjult rundt omkring paa Statsregnskaberne — viser det sig, at af den Forøgelse af Udlaan, som har fundet Sted, har sønderjydske Kommuner faaet $7\frac{3}{4}$ Mill. Kr., Gudenaacentralen har faaet $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og paa en Konto for Kredit til Centraleuropa er der opført $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Jeg maa formode, at hverken de sønderjydske Kommuner, Centraleuropa eller Gudenaacentralen er rede til at tilbagebetale disse Udlaan paa Anfordring; derfor vil jeg formode, at de 24 Mill. Kr., som er frigjort paa Varekonti, nu atter er bundet. Man maa derefter søge, hvor de 72 Mill. Kr. af den likvide Kassebeholdning er blevet af, og man behøver ikke at søge længe, for blot man ser paa Statsvirksomhederne, ser man, at der i Statsbanerne den 1. April 1920 var anbragt 35 Mill. Kr., medens der nu er anbragt 111 Mill. Kr. Der er altsaa den likvide Kassebeholdning. Den er bundet der, ja, mere end det, der er ikke Udsigt til, at den overhovedet kommer tilbage, thi hver Gang Trafikministeren meddeler om et Underskud paa Statsbanerne, betyder det, at det Beløb, som er opført for Statsvirksomhederne, maa skrives ned. Disse Penge er altsaa i Virkeligheden allerede tabt; de er forsvundet, i alt Fald den største Del af dem. Man kan ikke se af de Oplysninger, der forefindes, om det er 50 eller 70 Mill. Kr., men de er tabt, de kommer ikke tilbage, og det betyder i Virkeligheden, at Nedgangen ved det foregaaende Aars Dispositioner, naar man skal behandle det som en Helhed, maa forøges med yderligere disse 50—70 Mill. Kr.s Tab. Jeg tør for Resten sige, at en Forretning, der vilde give Indtryk af hele sin Stilling ved at opføre som fuld Værdi en Varebeholdning paa 111 Mill. Kr., som faktisk maa nedskrives med 70—75 Mill. Kr., vilde sikkert ikke, hvis det var en Bank, faa noget godt Udbytte af et Samvær med Bankinspektøren eller, hvis det var en Sparekasse, faa noget godt Udbytte af et Samvær med Sparekasseinspektøren. Jeg tror, at faa hæderlige Forretninger vilde være i Stand til at opføre deres Værdier paa den Maade. Derfor er det uhyre beklageligt, at Ministeren, i dette Tilfælde Trafikministeren, ikke i